АЛЕНА и АНДРЕЙ: Разделяха ни с магии, но след 16 прераждания СМЕ ЗАЕДНО

Алена и нейните хороскопи са сред хитовите теми на деня и светските хроники. Малко хора знаят, че прочутата Светлана Тилкова има икономическо образование плюс журналистика. Съпругът й Андрей Тилков е минен инженер и научен работник втора степен, но е партньор на астроложката не само в семейството, но и в професията й.

Двамата се срещат, когато Алена е преподавател в института на Андрей, а той е току-що уволнил се от казармата първокурсник. Чувствата им пламват светкавично. Въпреки притеснението й, че е пет години по-възрастна от него, за Андрей подобен проблем никога не е съществувал.

Андрей и Алена имат две деца. Сега всички се занимават със семейния бизнес - издателска дейност.

Единствено за вестник "България Днес" двамата се съгласиха да разкажат непознати факти от съвместния им живот, както и ексклузивна прогноза за най-мистичната година на века - 2012.

Лили АНГЕЛОВА
Йоана ПЕНОВА

- Алена, Андрей, здравейте. След 31 години заедно как се обръщате един към друг?

Той: Наричаме се "любими" и "любима". Неразделни сме вече 31 години след нашата първа среща.

- Вашата първа среща на опашката за сандвичи и кафе е съдбовна. Какво си помислихте, когато погледите ви се срещнаха?

Тя: Сега, когато ми задавате този въпрос, се сещам, че сякаш в момента, в който Андрей ми купи сандвич и кафе, изобщо не се погледнахме. Дори и да са прехвърчали искри, бързайки за час, не съм се задълбочила. Запомних късата му коса. На току-що уволнил се от казармата първокурсник. След часовете, когато се оказа, че той ме чака и ме кани на кафе, очите ни се срещнаха и явно всеки е намерил в другия мечтаната половинка. Прочел е, че сме орисани да бъдем заедно, както се случи, въпреки че ни разделиха за известно време. И тук изобщо не говоря за припламнали искри, а точно за предопределеност, която сме длъжни да изживеем.

Той: Нищо не съм мислил, предполагам даже нищо чудно да съм се раздразнил, защото някой ми забавя пътя до сандвича. Аз все пак съм Телец и когато съм гладен, съзнанието ми е фокусирано само в тази посока... а пък навикът от казармата да си постоянно гладен все още си беше жив - бях се уволнил предния месец. Вероятно след като съм си заситил глада, нещо в подсъзнанието ми е сработило, щом като съм разбрал коя е асистентката, на кого преподава и къде мога да я открия... Веднага!

- Колко често си казвате "Обичам те"?

Тя: Всеки ден! И това е нормално. Разни хората търсят в отношенията ни лицемерие. Отказват да приемат за нормално, че от 1980 година до този момент, дори и след кратката ни раздяла и нова среща, от която сме неразделни и в работата, и в личния живот, Андрей все още ми казва "любима". Разбирам ги. Как да повтаряш ежедневно обичам те, когато любовта е изтляла и се е превърнала даже в омраза. Да те наричат любима е прекрасно. Ето защо моят съвет е, вместо да завиждат и да търсят в нашите отношения доза неискреност, да се научат и те на такива отношения. С тях живота е красив и изпълнен с вселенска хармония, а и даряват здраве!

> **ТЯ: ОТ СТРЕС НАДДАДОХ С ПОВЕЧЕ ОТ 40 КГ, НО ТОЙ НЕ МЕ ОСТАВИ**

Той: Това е нормално и естествено състояние на отношенията ни, както съм сигурен, че е и при много други двойки, за които любовта всеки миг е заслужена награда в живота с правилния партньор.

- Кой е най-хубавият момент във връзката ви?

Тя: Нашия живот е низ от хубави моменти. Сякаш не мога да отлича някой най-хубав. Мога да кажа кога сбъднах една наша обща мечта. На 25-ата годишнина от нашето запознанство си бях наумила да заведа съпруга си в Швейцария и да празнуваме на 30 април, датата, на която сключихме брак на брега на Цюрихското езеро. Това се случи и не само че празнувахме, а бяхме обслужени като кралски особи в препълненото заведение, като ни приготвиха специална маса за двама, със свещи и италианско вино, специално избрано за нашия празник от собственика, който знаеше, че в България обичаме червено вино.

Той: Виното беше невероятно – "Примитиво" - гъсто, силно и ароматно. Подбрана селекция като за брачен юбилей.

- Правите впечатление на стабилна хармонична двойка. Имало е случай да се разделите и за колко време?

Той: Достатъчно, че да изживеем по един кратък първи неудачен брак и двамата. След това се срещнахме, когато вече бяхме разведени. Видяхме се на трамвайната спирка на ул. "Граф Игнатиев" и се разплакахме. Оттогава сме неразделни.

- Алена, вие как преживяхте раздялата с човека на живота си?

Тя: Такава раздяла не съм си и помисляла, че би могла да съществува - да живеем в един град с любимия човек, но сякаш със стена помежду ни. И двамата изстрадахме раздялата, но не се забравихме дори и по време на краткотрайните ни бракове. Разбрах, че животът ми без него е празнота. Когато се срещнахме отново, вече и двамата разведени, сякаш не беше минало време и се върнахме в деня, в който ни разделиха. Той е моят идеал - най-чаровният, любящ и отговорен съпруг. Но е имало и моменти в живота ни, когато наистина съм се убеждавала в любовта му. Един от тях е свързан с моето рязко напълняване след смъртта на баща ми - от стрес наддадох с повече от 40 кг и задържах това тегло цели 7 години. Друг мъж можеше да се обърне и към извънбрачни връзки, но той не ме предаде. Напротив, стана още по-мил и грижовен.

- Когато казвате "разделиха ни", какво точно имате предвид?

Тя: Случи се с магия, в която аз по онова време не вярвах. Много по-късно разбрахме причината. Негови роднини преценили, че аз съм от много интелектуално семейство и не могат да се сродят с нас. А ние дори бяхме определили дата на нашата сватба...

- Известно е, че сте били заедно при прераждането си преди шест века. Какво още ви е останало да изпълнявате в общата си карма?

Тя: Едното от нашите общи прераждания е преди 5 века в Испания, но в хилядолетията преди него и след него сме имали и други, в които сме били отново заедно, при това не само като съпрузи. Казвала съм и ще се повторя, че сме били заедно в 16 минали прераждания, това сега е 17-ото. Не съжаляваме нито за миг за това наше минало. Нямаме за изчистване обща негативна карма с Андрей. Просто продължаваме да трупаме положителна карма и да живеем щастливо. А щастливо може да живее всеки. Рецептата е проста - живей без омраза и завист, защото те изпепеляват и най-силните чувства, и най-искрената любов, даже когато са насочени не към обекта на чувствата, а към странични хора. Затова пожелаваме на читателите на вестника и на всички българи през новата 2012 година да прощават и да дават прошка, да обичат и да бъдат обичани. Тези емоции, свързани с изграждането на положителна карма, са причина да са винаги заредени със здраве и добро самочувствие.

- Семейството ви изживява огромна лична драма, първото ви дете е починало?

Тя: Да, това се случи през 1982 г. Бременността ми течеше нормално. Даже баща ми, който е лекар, пръв разбра, че чакам бебе, когато ме оперира от апандисит. Детето трябваше да се роди в средата на ноември. По това време се бях запалила по карти Таро и ги наредих и видях какво ме чака. Само че се падна смърт. Започнахме с татко да пресяваме кой от рода ни е толкова болен, че да му се случи нещо лошо. Всъщност тази карта е показвала смъртта на моето дете.

- Какво име дадохте на детето си?

Тя: Теодор, на баща ми. Три дни всичко вървеше нормално, но на четвъртия не ми донесоха бебето. Оказа се, че се появила вътрешноболнична инфекция заради замърсена игла, с която е направена първата ваксина на бебетата. Никой обаче нищо не ми каза. На шестия ден, когато тръгнаха да ме изписват, чувам сестрата да казва: "Край, свърши се!" Тогава съм припаднала и ми се губят тридесет минути. Оттам нататък не знам какво се е случило с моето дете. До ден-днешен аз не съм получила смъртен акт на детето. Детето дори беше вписано в паспорта ми. Знаете ли каква драма е да обръщаш страницата и да виждаш името на сина ти, който го няма?! Даже когато в началото на 90-те години въведоха купонна система, на мен са ми давали талони за него.

- А не сте ли правили опит да откриете истината?

Тя: Тогава починалите бебета не ги даваха за погребение, а направо ги пращаха в крематориум в детска болница зад Медицинската академия. За мен този случай си остава загадка. Много пъти съм се изкушавала да ровя и да го търся. Това дете имаше моята трапчинка, на бузата под окото, само дето при него беше отляво. Това е знакът, който ще ми помогне да го разпозная, дори и да е много променен.

- Помогна ли ви някой да преживеете загубата?

Тя: Леля Ванга ме върна към живота. Бях в Петрич веднага след като изживях стреса с Теодор. Даже косата ми беше опадала. Тогава леля Ванга ми каза: "Слушай, софиянката, представяш ли си, ако детето ти беше оживело и сега щеше да е с болен бел дроб. Но след две години ке кръщаваме."

- Какво е за вас леля Ванга?

Тя: Независимо кой какво говори, какви измислици пишат, все едно, че ги е казала тя, как се опитват да я неглижират, да я анатемосват, да я омаловажават, за мен леля Ванга си остава феномен, жена, която като проводник на информация от незримия свят е помогнала на стотици хиляди хора в личен план. Уви, типично по български държавата България не се възползва от нейната дарба и загуби. Също както и със Слава Севрюкова. Не разбирам защо празнуват рождения й ден на 3 октомври, след като тя е родена на 31 януари 1911 година! Била е болнаво дете и затова е записана 9 месеца по-късно и това не е тайна. Мога да си обясня причината с факта, че фондация "Ванга" е забравила празника и се е присетила късно, и пак по нашенска традиция е имитирала уважение.

- Колко време след Теодор се роди синът ви Мартин?

Тя: Две години по-късно. Не можех да повярвам, но наистина забременях. Мартин се роди на 4 октомври 1984 г. Леля Ванга ми се обади и каза: "А честито! Виде ли, че ке кръщаваме." За съжаление тя не успя да кръсти Мартин, тъй като, когато бях решила да направим това, тя вече беше много болна.

- Андрей, живеете под един покрив с един от най-големите феномени в България. Спомняте ли си някоя любопитна случка от съвместния ви живот?

Той: Няма да забравя как на вратата ни звънна мъж с пощенска пратка. Алена стъписано ме погледна, но замълча. Аз казах: "Позна го, нали? Беше наш син в предишния живот." Понякога сме абсолютни телепати. Единият идва от другата стая и дава отговор на мислено зададен въпрос от другия. Аз съм твърде мълчалив и този начин на общуване, типичен за всички хармонични двойки, ми допада.

- Спорите ли често в ежедневието си?

Той: Светла има качества, които не пасват на моя бавен тип на придвижване във времето. Това го казвам, за да не си мислят странични наблюдатели, че всичко в живота ни е розово-сладникаво. Искрите в общуването на два остри камъка поддържат огъня на отношенията ни. Но всеки мечтае за загубената си половинка, факт е обаче, че невинаги я открива.

- Кой от двама ви готви по-хубаво?

Той: Кухнята е неин запазен периметър. Аз съм роден в Телец и обичам да готвя, но тя не ме допуска до печката. Въпреки това не стачкувам и никога не отказвам да опитам от това, което приготвя.

Тя: В моето детство двете ми баби по бащина и майчина линия готвиха вкусно и разнообразно. Едната беше от Трънско, а другата - от Петричко. Затова имах възможността да се науча на ястия и от двете кухни. Баба Стоянка - трънчанката, правеше невероятни зелници, рибник, боб в гърне, супи и яхнии. Другата ми баба Вангелия - македонката, въпреки че по-рядко се виждахме с нея, правеше невероятни баници, които никога няма да забравя. От нея се научих да правя домашно точени кори.

- Има ли ястие на Алена, което не предпочитате?

Той: Никой вкъщи не харесва морски деликатеси. Алена готви риба, но нищо повече.

- Андрей, с какво се занимавате?

Той: С издателска дейност. В светските двойки сме известни като "желязната двойка". Но аз мога да кажа, че се гордея с жена си.

- Как Светлана стана Алена?

Тя: За първи път ще разкажа за ритуала, при който получих духовното си име. Това стана в Тибет през 1993 г. когато вече имах достатъчно знания и умения в незримия за мнозинството свят. Както обикновено, медитирахме преди изгрев слънце до първите слънчеви лъчи. На платото има едно място, което е енергийната връзка с Вселената. аз застанах в неговия център, а моите петима учители, се наредиха около мен. В момента, в който първият слънчев лъч падна върху мен, всеки от тях каза по една буква от духовното ми име и се образува Алена.

- Кога и при какви обстоятелства избра своя духовен учител?

Той: И тя, и аз смятаме, че когато ученикът е готов, учителят се появява.

- Какво вещаят звездите на новия български президент? Ще му тръгне ли през 2012 г. като по вода?

Тя: Новият президент на България спечели изборите в лична година на глобални промени, в месец на стабилизация за него и за България, в ден на емоции, но положителни. Клетвата му като президент е също в негова лична година на глобални промени, също в месец на стабилизация, но в ден на глобални промени - добър знак за неговото бъдещо управление. Останалата част от календарната 2012 г. от рождения му ден, през май и до 31 декември е за него период на стабилизация, хармонизиране, търсене и намиране на компромис, съзидание в отношенията. Този период е повече от отличен в професионално отношение. Тъй че бихме могли да кажем, че му е тръгнало по вода, а само от него зависи да избегне подводните камъни.

> **ТЯ: ТРУПАМЕ САМО ПОЛОЖИТЕЛНА КАРМА**

- Кой е най-важният урок, който ви дадоха звездите?

Тя: Че няма неизпълними желания. Няма невъзможни неща. Единият от уроците, който ми дадоха, е, че не бива да се противопоставям на това, което са ми заложили, и съм длъжна да се съобразявам с него, за да управлявам съдбата си. Да бъда самата себе си и да не изневерявам никога на принципите си даже и ако за награда ще страдам, ще бъда обиждана, унижавана или неглижирана. Вторият урок е, че не бива насила да се опитвам да променям хората. Добро насила не искам да правя, въпреки че мога! Ако искат помощта на астролог, те ще ме чуят, а ако търсят помощта на врачки, никакъв хороскоп няма да им помогне, защото за тях той е неразбираема материя, която ги плаши. Третият и сякаш най-важен урок е свързан с мотото на една от книгите на Айзък Азимов, чието потвърждение получих многократно през последните години, а именно, че "И самите богове не могат да се справят с глупостта на хората"!

> **ТОЙ: ГОРДЕЯ СЕ СЪС СЪПРУГАТА СИ**

- И последен въпрос: Как да си обясним масовото явление хомосексуализъм? В книгата си ”Настоящето е само ден„ пишете, че хомосексуалистите са изнасилвани в минали прераждания хора?

Тя: Хомосексуалистите, от една страна, са изнасилвани в миналите си прераждания хора. От друга страна, те може да са сгрешили тялото при въплъщението на душата и да се преродили като мъже или жени, без това да им е отредено. Третата група са хората, които стават такива заради някакви техни си материални цели и разбиране за живота. Тези, третите, и заради това не се притесняват да дават гласност на своето различие. Чрез него избиват комплексите си. Когато причината е свързана с прераждане или погрешно избрано от душата тяло, тези хора не бива да изпитват вина за това, че са различни. Много пъти съм казвала, че на първо място те не проявяват показно своята различност, нито са нагли и агресивни при нейното налагане в общественото пространство. Вината, която изпитват, е свързана с отказа на обществото да ги приеме. Приемането не бива да е свързано и бракове помежду им, защото това изцяло противоречи на вселенските закони и закона на кармата. Брак между еднополови хора блокира шанса им да се преродят съгласно заложеното им в сребърната нишка на техните бъдещи прераждания и да изпълнят своята съдбовна мисия. А масовото парадиране напоследък с различната сексуалност за мен е изява на безличието на такива хора. Няма с какво да се докажат пред обществото и правят митинги с надеждата някой да им обърне внимание. И това ще отмине, но няма да е скоро.

ТЯ Извънземен разум владее ежедневието ни

Алена, през 2012 година ще настъпили ли началото на човешкото разрушение?

Не! Ще тръгнем по пътя на духовната си трасформация. Не всички, разбира се!

По отношение на всички спекулации с календара на маите имам своето мнение, което отхвърля категорично понятията край на света и апокалипсис и унищожение на човечеството.

Ако търсим тълкуване, което да ни насочи към смислен извод за 2012 г., можем да приемем, че в края на 2012 г. ще настъпи началото на прехода на духовната трансформация на Човека. Не случайно пиша Човек с главна буква. За мен той е събирателният образ на всички хора, тъй като по отношение на своята душевност няма да намериш двама еднакви човека на нашата планета Земя. Някои са изживявали своето достигнато ниво на духовна трансформация по един път, други - по няколко пъти, трети са деградирали. Ако изберем верния път, ще се наложи осъзнато да спазваме вселенските закони, за да заслужим появата в нашето ежедневие на извънземния разум и да направим поредния скок към ново духовно ниво на развитие, което сме длъжни да постигнем със собствените си действия, защото както и на Земята, и във Вселената никога нищо не идва даром. Този преход ще ни покаже, че сме прекрачили от 12 в 13 духовно и интелектуално ниво на развитие и ще ознаменува приобщаването ни към семейството на разумните вселенски цивилизации.

Дарбата е тегоба

На 26 януари под знака на любопитния Водолей проплаква невръстната Светлана. Идва на света с дарбата си. "Не съм я искала и не я искам. С годините започнах да съжалявам, че я имам, защото тя е тегоба, а не щастлив дар от съдбата", признава днес Алена. Тежко, а и доста плашещо - да пътуваш из миналите животи на всички около себе си.

"Вие как ще се чувствате, ако попаднете в черквата по време на Баташкото клане" - пита риторично Алена. А отговорът е:

"Ще ви остане душевен белег, доживот ще се молите на Бог никога повече да не го преживявате. Да сте обикновен човек!" Затова и малката Светлана е странно, затворено, много чувствително и любвеобилно дете.

"Имаше много моменти, в които исках да се скрия, да изчезна и заставах срещу някой ъгъл в стаята и с часове не помръдвах", спомня си Алена. Намира спасение само във фантазиите си - красиви пейзажи в синьо и оранжево, вълшебен свят, в който няма насилие и кръв". Светлана се помирява с дарбата си, когато е на 13.

ТОЙ Наричаме се „любима“ и „любими“

Алена и Андрей са неразделни повече от 31 години

Майка й е племенничка на Майстора

Майката на Алена - Цветанка, е племенничка на великия художник Владимир Димитров-Майстора. Баща й също се увлича по платната - преди да влезе в операционната, рисува всеки етап от манипулацията, спомня си Алена. Ярка следа в съзнанието й е оставила единствената й среща с именития й дядо - Майстора. Вижда го на 4-тия си рожден ден, докато с майка й се разхождат из Борисовата градина. "Срещу нас вървеше човек с дълга сивобяла брада, целият в черно", спомня си Алена. Майстора ги спира и пита майка й: "Ти си Цветанка на Димитър, нали? Това твоето дете ли е?" Майка й му казва, че Светлана има рожден ден. Художникът е щастлив: "Тя е Водолей като мен." А Алена признава, че тъкмо от Майстора чува за първи път за зодии.